

Nr 371.

Av herrar **Kristensson** i Osby och **Ohlin**, om höjning för äkta makar av det skattefria beloppet vid den årliga förmögenhetsbeskattningen.

Enligt 12 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 577) om statlig förmögenhetsskatt beräknas den beskattningsbara förmögenheten för äkta makar gemensamt. Å makarnas gemensamma beskattningsbara förmögenhet beräknas skatten, som sedan fördelas mellan makarna efter deras skattepliktiga förmögenhet.

Om alltså två ensamstående med förmögenhet något understigande 30 000 kronor ingå äktenskap med varandra och äktenskapsförord inte upprättas, kommer årlig förmögenhetsskatt i och med äktenskapets ingående att utgå, trots att de tidigare varit fria från denna skatt.

För att skapa trygghet åt familjer föreligger, särskilt om barn finnes, ett behov av större kapitaltillgångar än för ensamstående. Utifrån denna utgångspunkt synes det befogat, att reglerna om förmögenhetsbeskattningen för äkta makar utformas så, att gränsen för den beskattningsfria förmögenheten höjes.

Synpunkter kunna med hänvisning till den genom äktenskapet erhållna större skattekraften anföras mot att gränsen höjes till det dubbla beloppet. Med hänsyn härtill kan det övervägas att den skattefria förmögenheten bestämmas till lämpligt belopp mellan 45 000 och 60 000 kronor. Olägenheterna med nuvarande ordning torde berättiga, att frågan upptages till utredning lämpligtvis genom 1949 års skatteutredning.

Med stöd av det här anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta hemställa hos Kungl. Maj:t, att 1949 års skatteutredning måtte få i uppdrag att utreda frågan om en höjning för äkta makar av det skattefria beloppet vid den årliga förmögenhetsbeskattningen.

Stockholm den 26 januari 1950.

Filip Kristensson
i Osby.

Bertil Ohlin.